

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Efter ændringsforslagets ordlyd vil denne bestemmelse fortsat komme til at bestå, idet der ikke er fremsat forslag om at ophæve bestemmelsen. Det fremsatte lovforslag til sigter vedrørende § 64, stk. 1, alene parallelt med den pågældende bestemmelse om udgravning at indføje en bestemmelse om opfyldning ved efter ordet „udgravning“ at indsætte ordene „eller opfyldning“. DSB anser tilføjelsen for nødvendig, således som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, og det kan tilføjes, at den hidtil gældende bestemmelse har vist sig hensigtsmæssig og let at administrere. Derfor kan jeg ikke godtage det ændringsforslag, der er stillet.

Det af mindretallet i betænkningen under nr. 2 stillede ændringsforslag til lov om ændring af statsbanelovens § 69, stk. 2, hvorefter overskuddet af auktionen tilfalder Danske Jernbaners Idræts- og Fritidsforbund, kan jeg heller ikke anbefale. Som bekendt tilfaldt overskuddet af auktionen tidligere statsbanernes sygekasse og kom derved en større kreds af DSBs ansatte til gode, medens det stillede ændringsforslag kun tilgodeser en mindre gruppe af ansatte. Det synes jeg ikke er rimeligt.

Til den socialdemokratiske ordførers henvendelse til mig kan jeg sige, at jeg godt kan godtage det, som den socialdemokratiske ordfører foreslog, fordi jeg forstod, han vil gå ind for forslaget som sådan, nemlig at det overskud, der bliver, skal kunne gå til sådanne humanitære foranstaltninger eller kulturelle foranstaltninger. Det kan man så søge statsbanerne om, og så kan man prøve på at få de ansøgninger, der måtte komme, vedtaget i finansudvalget. Det vil jeg gerne give tilsagn om,

Glensgård (FP):

Det må nok bero på en misforståelse, når ministeren for offentlige arbejder mener, at fremskridtspartiet ikke ønsker at lovgive om disse ting. Vi mener bare, der er lovgivet

om disse ting, bl. a. igennem almindelige erstatningsregler med hensyn til naboer og den slags ting, og derfor ønsker vi ikke at lave en ekstra lovregel. Igen et ganske almindeligt lovjaskeri.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 110 stemmer mod 15; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 74 stemmer mod 22; 30 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om Københavns lufthavnsvæsen.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 53) findes i tidenden sp. 2468, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 247).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget og lovforslagets tekst, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg. (Økonomiske maksimumsgrænser for daginstitutioner m. v.).

(Lovforslaget (nr. 135) findes i tillæg A. sp. 2305, fremsættelsen i tidenden sp. 3477).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende på sag dagsordenen, nemlig

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Økonomiske maksimumsgrænser for alderdomshjem og plejehjem).

(Lovforslaget (nr. 136) findes i tillæg A. sp. 2315, fremsættelsen i tidenden sp. 3477).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Eva Grødal (S):

Det ene lovforslag, der er til behandling her, drejer sig om fastsættelse af økonomiske maksimumsgrænser for driftsudgifter for alderdoms- og plejehjem. Socialministeren får en bemyndigelse til at fastsætte en maksimumsgrænse, der ifølge bemærkningerne til lovforslaget antagelig vil udgøre

90.000 kr. årligt pr. plads i hovedstadsområdet og 75.000 kr. årligt i det øvrige land; forrentning og afskrivning holdes udenfor.

Spørgsmålet for mig er, om ministeren med dette lovforslag ønsker en mere konstant styring af hele dette område, hvor man i realiteten helt har overladt til kommunerne at fastlægge serviceniveauet. Det vil vi stille os positivt over for. Men det vil ikke være acceptabelt, om det alene er besparelssenssyn, der danner baggrund for forslaget.

Imidlertid er der forskellige forhold, der må tages i betragtning ved vurdering af beløbene, og som nøjere må oplyses under udvalgsarbejdet. Det skulle jo nødvendigvis være sådan, at kommuner, som har et stærkt udbygget plejehjemsforebyggende arbejde med deraf følgende stærkt plejkrævende patienter på plejehjemmene, vil blive ramt af maksimumsgrænsen. Stærkt plejkrævende patienter vil formentlig vise sig at være særdeles dyre i årlige driftsudgifter, bl. a. fordi de er meget personalekrævende. Det fører mig ind i et andet spørgsmål, og det er, om der i de 90.000 kr. og de 75.000 kr. er taget hensyn til de store løn- og prisstigninger, der vil komme i 1974-75, jeg vil bare nævne dyrtidsportionerne. Spørgsmålet er også, hvordan beløbene i øvrigt vil blive reguleret.

Jeg mener også, at der ved bedømmelsen af beløbenes størrelse må indgå, at der i nogle kommuner, f. eks. i Københavns og Odense kommuner, er tradition for, at totalt hjælpeløse patienter anbringes på plejehjem og ikke på hospital, i modsætning til andre kommuner, der gør lige det modsatte og anbringer totalt hjælpeløse på hospitalsafdelinger. Det er også sådanne forskelle, jeg synes må vurderes nøjere.

Ligeledes kan det heller ikke være rimeligt, hvis man ser på alderfordelingen i de forskellige kommuner, at f. eks. Københavns kommune, hvor ca. 20 pct. af alle indbyglgerne er over 65 år, og hvor udgifterne til såvel det plejehjemsforebyggende arbejde som til plejehjemmene er særdeles stærkt stigende, kommer til at bære en uforholdsmæssigt stor del, efter mine beregninger ca. 24 mill. kr., af det, ministeren kalder besparelser.

I øvrigt må jeg efter at have læst den nylygt udkomne rapport om forskellene i pleje-